

Р Е Ш Е Н И Е

№ 499

град Перник, 23 юни 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на единадесети юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря А.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №439 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „ПЕРНИК ХОЛИДЕЙ“ ЕООД, ЕИК 113526439, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. Петко Каравелов, бл. 6, ап. 14 против решение №8 от 07.04.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1486 по описа на съда за 2013 г.

С атакувания съдебен акт е изменено НП №23-2306530 от 10.06.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ (Д „ИТСО“), издадено срещу „ПЕРНИК ХОЛИДЕЙ“ ЕООД, гр. Перник, като за същото нарушение - по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, наложеното административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. е намалено на 1 800 (хиляда и осемстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Жалбоподателят възразява срещу изводите на районния съд по съществото на спора и приетото за безспорно извършено от дружеството, в качеството му на работодател, нарушение на трудовото законодателство като заявява, че пред районния съд административнонаказващият орган не е доказал предявеното административнонаказателно обвинение. В жалбата се сочи, че в постановения съдебен акт липсва произнасяне във връзка с данните, съдържащи се в част от събраните по делото доказателства, събрани в защита на наказаното лице. От касационния съд жалбоподателят иска решението на първа съдебна инстанция да бъде отменено, както да се отмени и процесното наказателно постановление. В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата чрез процесуалния си представител.

Ответникът по жалбата – Д „ИТСО“ пред съда не изпраща представител, както и не дава становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционния съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива изменено само в частта, относно размера на санкцията. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществото на жалбата:

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 30.04.2013 г. в хода на извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – ресторант „Байкал“, находящ се в гр. Перник, стопанисван от настоящия жалбоподател, инспектори от Д „ИТСО“ заварили на място в обекта лицето Е.В.В. да престира труд като „сервитьор“. В попълнена пред инспекторите трудова справка Венева декларирала, че работи в ресторанта на длъжност сервитьор от 29.04.2013 г., с работно време от 10:00 до 12:00 часа, „на график“, срещу уговорено възнаграждение в размер на 190.00 лв. съгласно писмен трудов договор. След дадена допълнителна възможност за представяне на документи, при извършена на 07.05.2013 г. проверка по документи, дружеството-работодател представило пред Д „ИТСО“ граждански договор, сключен с Е.В., съдържащ уговорка за почистване на обекти „градски плаж и ресторант „Байкал“. За така установеното на 07.05.2013 г. със съставяне на акт за нарушение срещу „ПЕРНИК ХОЛИДЕЙ“ ЕООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление за налагане на административно наказание.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършена служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, не установил пороци, обуславящи

процесуална незаконосъобразност, които да са достатъчно или самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

Разгледал съществото на заявения пред него правен спор решаващият първоинстанционен състав, след преценка за достатъчност и съвкупна преценка на доказателствените материали, събрани по делото е постановил, че въз основа на тях е безспорно, че именно дружеството, посочено за нарушител, е осъществило вменения с акта за установено нарушение административнонаказателен състав, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. При изследване на законосъобразността на НП относно вида и размера на определеното административно наказание районният съд е приел същото за правилно определено по вид и наложено на основание относима законова разпоредба в санкционната ѝ част, но завишено по размер, предвид обстоятелствата по извършване на нарушението във връзка с правилата за определяне на наказанието уредени с чл. 27 на ЗАНН и целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН, при което е намалил имуществената санкция в размер към минимума, предвиден за процесното нарушение.

Административен съд – Перник смята изводите на първата съдебна инстанция за процесуална законосъобразност на производството по налагане на административно наказание, както и по съществото на спора относно съставомерност на нарушението и неговото авторство и необходимост от редуциране на наложеното административно наказание към минимално заложи от законодателя размер, за правилни, като след извършената служебно проверка относно приложимия материален закон и предвид доводите на жалбоподателя, приема следното:

Касаторът възразява основно срещу изводите на първа съдебна инстанция по съществото на спора, като пледира недоказаност на вмененото на наказаното лице нарушение на трудовото законодателство и твърди, че неправилно районният съд е приел за вярна квалификацията на административнонаказващия орган относно наличие на правоотношения по предоставяне на работна сила, неуредени като трудови.

Касационният съд не намира основание в оплакванията на жалбоподателя.

Безспорно установено и кореспондиращо с доказателствата е, че към посочената дата наказаното дружество не е уредило като трудови правоотношенията с Е.В., престирала работна сила към този момент. Представеният във връзка с производството граждански договор, не е установено да е бил наличен към момента на извършване на проверката на място. Договорът не съдържа съществени уговорки, присъщи за този вид договори, и без съмнение води на извод за опит за заобикаляне на трудовото законодателство и прикриване на трудови правоотношения посредством фиктивно сключвани граждански договори. Всички доказателства, събрани и приобщени във връзка със спора водят до безсъмнен извод за: уговорен работен функционален режим – периодично повтарящи се престации имащи трудов резултат, който не е с еднократен

характер, съобразно график относно работно време с фиксирано начало и край и почивни дни; на територията на обект, свързан с основна дейност за търговеца – работно място; срещу уговорено и периодично изплащано възнаграждение, като при извършването на трудовите си функции В. не е била независима от насрещната страна по договора. Това са все елементи на трудово правоотношение, което законът не допуска да бъде уреждано по начин, различен от изрично регламентирания в закона. Предвид това напълно се споделят изводите на районния съдия относно съставомерност на процесното деяние по посочените за нарушени разпоредби на КТ, както и отказът му да кредитира тезата на наказаното лице и доказателствата, представени в тази връзка, за налично с работника облигационно правоотношение към момента на извършената проверка.

Правилно е решението на районния съд и да редуцира размера на определеното да бъде наложено административно наказание в стойност към минимума, но в границите на наказанието, предвидено за процесното нарушение, като мотивите се споделят от касационния състав. Отчетени са тежестта на нарушението и смекчаващите отговорността обстоятелства, като са съобразени разпоредбите на чл. 27 от ЗАНН, с което са обслужени и целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН.

Други основания за касиране на решението на първата съдебна инстанция в жалбата не се съдържат, поради което касационния съд и не извършва проверка за наличието им извън рамките на служебно дължащата се такава за валидност, допустимост и правилно приложение на материалния закон.

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №8 от 07.04.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1486 по описа на съда за 2013 г.

С атакувания съдебен акт е изменено НП №23-2306530 от 10.06.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, издадено срещу „ПЕРНИК ХОЛИДЕЙ“ ЕООД, гр. Перник, като за същото нарушение – по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, наложеното административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. е намалено на 1 800 (хиляда и осемстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/